

**Stanowisko Komisji Geodezji i Infrastruktury Informacji Przestrzennej Związku Miast Polskich
do projektu ustawy – Kodeks urbanistyczno – budowlany (wersja z dnia 30.09.2016 r.)**

1. Należy uznać za słuszną i pożądaną inicjatywę wprowadzenia regulacji przyspieszających procesy inwestycyjne.
2. Właściwa i odpowiedzialna ocena przedstawionego projektu ustawy Kodeks urbanistyczno – budowlany jest niemożliwa z uwagi na brak projektów innych aktów prawnych o kluczowym znaczeniu dla jej funkcjonowania, tj. projektu ustawy wprowadzającej przepisy Kodeksu urbanistyczno – budowlanego oraz projektów aktów wykonawczych.
3. Odnosząc się do proponowanych w projekcie unormowań należy stwierdzić, że istnieją jeszcze niezauważone przez projektodawcę obszary (być może określone przez ustawodawcę w aktach prawnych wskazanych w punkcie 2), których odpowiednia regulacja prawna w istotny sposób przyczyni się do realizacji postulatu usprawnienia gospodarowania przestrzenią. Wskazanie konkretnych problemów wraz z propozycją ich rozwiązania będzie możliwe po przesłедzeniu projektów aktów prawnych wymienionych w punkcie 2 i ich związków z funkcjonującym otoczeniem prawnym.
4. Mimo, że projektowana ustawa wskazuje na powiązania regulowanej tematyki z przepisami ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej oraz dyrektywą INSPIRE, to proponowane rozwiązania w tym zakresie abstrahują od modeli obiektowości zbiorów danych przestrzennych, przez co wdrożenie standardów infrastruktury informacji przestrzennej będzie tylko pozorne i nie przyniesie pożądanego efektu.
5. Pomimo deklarowanego uspoźnienia terminologii, projektowane przepisy w pewnym zakresie pogłębiają chaos proceduralny, a w niektórych przypadkach wręcz tworzą ten chaos. Przykładowo dużą słabość projektowanych regulacji odczytać można w zagadnieniach z zakresu geodezji i kartografii, które potraktowane zostały fragmentarycznie, poprzez wyłączenie wybranych, jednostkowych zagadnień z reguł systemowych zawartych w Prawie geodezyjnym i kartograficznym. Takie działanie powoduje dysharmonizację procesów realizowanych przy prowadzeniu zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a przez to z góry niweczy zakładany efekt usprawnienia procesów inwestycyjnych.
6. Wprowadzenie dualizmu rozwiązań w różnych aktach prawnych, tj. projektowanym Kodeksie urbanistyczno – budowlanym oraz Prawie geodezyjnym i kartograficznym, powodowane jak się wydaje jedynie docelowym sposobem wykorzystania wytworzonego przez przedsiębiorcę geodezyjnego produktu, negatywnie wpłynie na pewność prowadzenia działalności gospodarczej i zasadę równego traktowania przedsiębiorców. Zgodnie z założeniami racjonalnego prawodawcy, jedynym właściwym miejscem na regulowanie spraw z zakresu geodezji i kartografii jest Prawo

geodezyjne i kartograficzne, obejmujące systemowo tą gałąź prawa. Ewentualne zmiany przepisów w zakresie geodezji i kartografii winny mieć miejsce w ustawie Prawo geodezyjne i kartograficzne, a nie w ustawie przedmiotowo odnoszącej się do innej dziedziny.

7. Komisja Geodezji i Infrastruktury Informacji Przestrzennej ZMP proponuje prowadzenie dalszych prac nad projektowaną ustawą Kodeks urbanistyczno – budowlany. Przedmiotowy projekt zakłada opracowywanie danych planistycznych w formie baz danych planistycznych co będzie musiało opierać się na referencyjnych bazach danych prowadzonych przez Służbę Geodezyjną i Kartograficzną. Ponieważ Służba Geodezyjna i Kartograficzna zapewnia jeden z najwyższych w administracji publicznej stopni z informatyzowania gromadzonych danych prowadzonych z wykorzystaniem nowoczesnych technologii, Komisja Geodezji i Infrastruktury Informacji Przestrzennej ZMP wnosi o włączenie w dalsze prace nad projektem rozwiązań systemowych przedstawicieli Komisji, co przyczyni się do wypracowania procedur tworzenia i prowadzenia spójnych topologicznie i semantycznie zbiorów danych przestrzennych i odpowiadających im usług danych przestrzennych.

Roman Rohaczyński

*Przewodniczący Komisji Geodezji i Infrastruktury
Informacji Przestrzennej Związku Miast Polskich*